

BENAMIO DALIA

Mittenwaldo liet.kolonijos sienin.laikraštis

Nr.5

Mittenwaldas, 1945.XI.6.

I metai

B e n d r a s d a r b a s .

Periodinės spaudos darbas yra vienas nedėkingiausių, nes už šį darbą vieton atlyginimo ar padėkos dažniausiai gaunami grasinimai, pyktis, neapykanta ir panašūs atributai. Tebūna ir teisingiausias dalykas aprašytas, vis tiek paliestasis jaučiasi turįs teisę pykti ir priekaištauti bei ieškoti kaltininkų, drįsusių iškelti vienokią, ar kitokią, to asmens silpnybę. Visa tatai aiškiai jaučia ir mūsų kuklios sienlaikraščio bendradarbių šeimos nariai. Tačiau, mieli tautiečiai, kuriuos kartais mūsų sienlaikraštis paliečia, turėtų visų pirma suprasti, kad sienlaikraštyje dedamos žinutės ar jumoro dalykėliai ne tuo tikslu, kad ką nors apjuodinti ar apšmeižti bei paniekinti, bet tam, kad ateityje panašiai nebesielgtumėme, kad mes patys iš savo klaidų pasimokytume ir vienas kitam dar draugiškesni bei nuoširdesni būtume.

Patys mūsų sieninės spaudos bendradarbiai taip pat turi silpnybių, jie taip pat daro klaidų, kurių kartais jie patys nė nepastebi. Todėl "Benamio Dalioje" nuo šio nr. įvedamas skaitytojų balsams skyrelis, kuriame bus leidžiama visiems atvirai pasisakyti, iškelti vienokių ar kitokių sumanymų, pasiūlymų ir pan., taip pat skaitytojai galės pareikšti savo nuomonę apie patį laikraštį bei jo bendradarbius. Dirbkime visi kartu, rūpinkimės visi mūsų bendrais reikalais, tarkimės, aiškinkimės, mokykimės nuoširdžiai ir be pagiežos pasijuokti iš savo silpnybių ir, svarbiausia, stenkimės vis labiau ir labiau tobulėti ir viens kitam kuo galėdami padėti, paremti, patarti.

/V-kas/

S u g r i ž k !

Kai žvaigždės spindi danguje
 Ir mėnuo supasi tarp jų,
 Girdžiu žodžius tolumoje:
 -Sugrižk į tėviškę nors tu!

"Sugrižk"-man šnabžda gėlės
 Ir medžiai pakelyj,
 O žvaigždės tartum šaukia:
 -Sugrižk, sugrižk brangi!

Sugrižk į žalią sodžiu,
 Į tėviškės namus!
 Į žaliąjį darželį
 Sugrižk, sugrižk pas mus!

/VV/

Ž v e j o p ė d o m i s .

Žvejys - nelygus žvejui, žvejyba - žvejybai. Sakoma, kad tikras žvejys daug pergyvena, nuolat kovoja su pavojais, bet tai nereiškia, kad paprastas mėgėjas žuvanti visada yra saugus. Kartą teko matyti tokią atsitikimą:

Ramus mėškeriotojas sėdi ant kranto, traukia iš lėto pypkutę ir moko sliieką plaukyti... Staiga jo veidas pasikeičia, pypkė iškrenta iš dantų ir... užsikabino!!! Žinot, užsikabino taip smarkiai, kad mėškeriotojas niekaip negalėjo ištemti žuvies į krantą. Bekombinuodamas, kaip tą "žvėrį" sutramdyti, netikėtai pasprūdo ir šmakst į šaltutėlaitį vandenį iki pat kalnieriaus. Jei ne pro šalį einęs žmogus, vargšas mėškeriotojas gal būtų ir prigėręs.

Jei paprastas mėškeriotojas nėra saugus, ką bekalbėti apie kitokią žvejybą. Pav., mūsų šaliai mėgsta su samčiais žuvis samstyti. Susibrenda iki pusės į vandenį, vienas arba du laukia "ant šancų", o kitas kaip tik įmanydamas gasdina vargšes žuveles ir varo tiesiog į samtį. Ne visos būna vienodai kvailos ir todėl ne visos klauso

varovo. Kartais jos taip jį įpykina, kad tas, jei tik ją pagautų, į smulkius gabalėlius vietoj sudraskytų. Bet nepagauna... Kartais pasi- taiko ir taip, kad vietoj žuvies įvaro seną kaliošą arba kiaurą puo- da. Visaip būna. O panerti virš galvos - dažnas atsitikimas. Tik pamė- gink akiai sekti paskui žuvį, tai ir šmakštelsi kaip į šulinį. Arba jei neatsargiai pastatysi koją ant slidaus Isaro akmenėlio, išsitie- si visu savo ilgumu...

Visa tai būtų niekai, jei kas tą vargšą žveją įvertintų. Bet to nėra... Pareina žvejys namo visas sustyręs, kalendamas dantimis, nori pasigirti žmonai ar simpatijai laimikiu ir staiga: "Kur čia dedi tą savo šlapią terbą? Ar neisi laukan iš kambario? Tik ką išsiploviau grindis, o tu čia su savo žuvimis! Neškis jas kur nori! Aš jų nevaly- siu ir nekepsiu, o tuos tavo samčius vieną gražią dieną sudeginsiu arba išmesiu sąšlavynan. Tada pats būsi ramus ir kitam nesuksi gal- vos. Dar kokią "kvarabą" gausi besimaudydamas!...

Ką, gi, padarysi. Žvejys dažniausiai lieka neįvertintas. Ne vie- nas dar ir pasako: "Ach, mūsiškių žvejyba - grynas gobšumas!"

/Z-Piš/

R u d u o .

Širdin ruduo ateina
Su lapais geltonais
Ir liūdną dainą traukia
Visur, kur tik klausais.

Geltoniems lapams griežia
Simfonijas liūdnas.
Ką linki liūdnas vėjas,
Širdis sunkiai supras.

Širdis mana nors ilgis
Tėvynės taip brangios,
Bet kas, oi kas gražins ten,
Kur širdimi veržiuos!

Tikiu, tvirtai tikėsiu:
-Tėvynėn grįšiu dar
Ir rudeniį auksiniį
Tikrai regėsiu dar!

/VV/

Žvejai grįžta.

D ž i o r d ž i o nuotyčiai.

Sugalvojo jaunas Džiordžis svieto pamatyti,
Čia jaunystė tik rūdyja ir kam jam pelyti!
Sužvejojęs maždaug markių apie milijoną,
Jisai leidos į kelionę su kompanijonais.

Ir, štai, Munchenan jau Džiordžis linksmas kelia koją,
Galvoje šimtai idejų, čia veideliai moja...
Visų pirma, tarė Džiordžis, padėkosiu Bachui
Už jaunystę, už grožį, kad linksmas gyventi!

Ir tikrai mūs Džiordžiui laimė rankom mojo:
Nusipirko motociklą - nebevargins kojų!
Neatsimena kiek laiko jis puikiai važiavo,-
Už barako tarpe malkų galo tik negavo!...

Tris dienas dar Džiordžis linksmas sau dainavo,
Pamylėjo damą hotelyj "Tarzano",
Paskutinę naktį po sofa miegojo,
Rytą atsibudęs valiutos ieškojo...

Nuplaukė tos dienos net greičiau už vėją,
Nuo Džiordžio nuklydo paskutinė feja...
Kai tuščios kišenės - nebėra draugų!
Reik namo važiuoti, kur gaut pinigų!?

Šiandien Džiordžis serga kepenų liga,
Akyse vaidenas pragerta dalia...
Ach, kaip vėl norėtus iš naujo užgimt!
Deja, neužilgo reikės jam numirt...

/Š/

Mūsų p r i e ž o d ž i a i .

Iš juodo baltą padaryti lengva
Ir degtinėle spekuliuot gali,
Jei asmenybių tokių atsiranda,
Kurie pasirašo nuo tos degtinės būdami girti.

- 1.Įaugo, kaip šaknelė į M.širdį.
- 2.Darbštus, kaip Džekas virtuvėje dirbdamas.
- 3.Nervuotas, kaip šefas persikraustymo metu.
- 4.Pešasi, kaip krepšininkai draugiškų rungtynių metu.
- 5.Laiko duotą žodį, kaip Müncheno krepšininkai.

K A R W E N D E L

Karwendelis praneša, kad ne visos dirbti pajėgiančios moterys skiriamos darban ir klausia, kodėl taip yra. Mes Karwendeliui į tai galime atsakyti: nesikišk ne į savo reikalus, bet geriau rūpinkis aukštąja politika.

Karwendelis savo klausytojams patiekė išspręsti šitokią užduvinį: kartą vienas žmogus paėmė iš sandėlio keturias anklodes perduoti jas savo kaimynui, bet kol iš sandėlio jas parnešė į namus, beliko tik viena, o kitos ištirpo ore. Pagaliau ir ši likusioji išgaravo... Reikia atspėti: iš kokios medžiagos buvo pagamintos tos anklodės ir kokios spalvos akis turi žmogus, tas anklodes paėmęs iš sandėlio?

Karwendel pranešimu žiemai artinantis pasidarė labai rūpestingi vabzdžiai, nes savo kokonus - lėliukes pradėjo sukti net į svetimus vystyklius.

Dėl lietuvių sportininkų pralaimėjimo Augsburgio olimpiadoje Karwendelis štai kaip pasisako: Kaltas yra vienas Mittenwaldo lagerio gyventojas /pavardės neskelbia/, kuris Munchene dalį vykstančių olimpiadon sportininkų nugirdė, ir tie Augsburgio nepasiekė...

Alio, alio! Yra gera proga uždirbti cigarečių! Vienas nedidelio ūgio vyrukas švintant grižta dviračiu nuo Mittenwaldo pusės ir pirmiesiems jį sutikusiems davinėja po pokelį cigarečių!

Viena panelė per Karwendel skelbia, kad ieškanti pirkti amerikoniškas kelnės. Gali būti su...amerikonu.

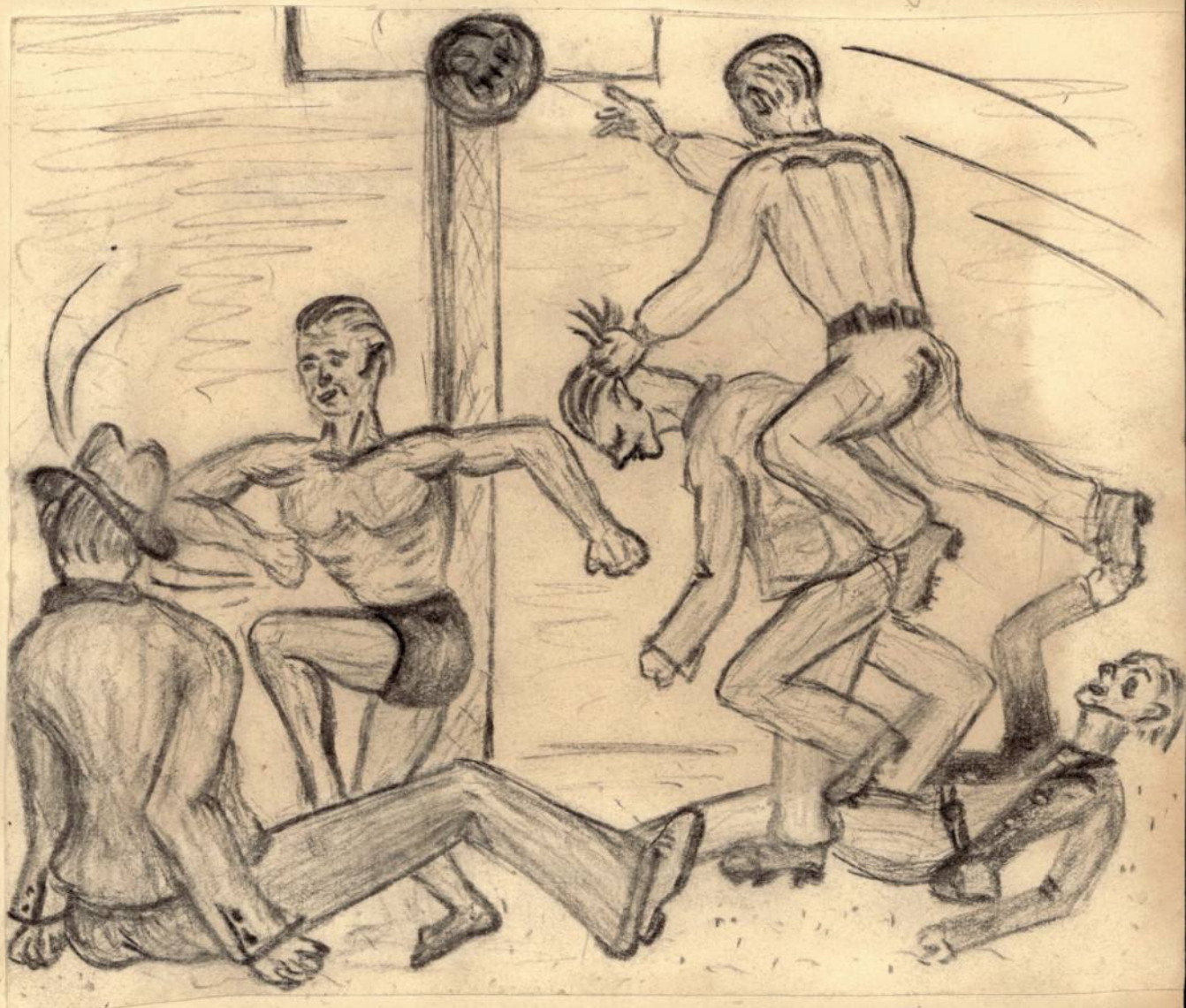
Trys spekuliantai iš Mittenwaldo lietuvių stovyklos žada užpirkti Mittenwaldo gelež. stotį.

S p o r t a s

Šachmatai.

Kvalifikaciniame turnyre liko sužeisti 10 rungtynių. Pirmąja p.Vl.Šneideris su 30 tšk.iš 16 rngt., 2.Koženiauskas - $28\frac{1}{2}$ tšk./17 rngt./ ir 3.Milles - 28 tšk./17 rngt./.

Krepšininkai - geroj formoj, bet nesulaukia priešininko. Todėl ir idomesnių rungtynių, neskaitant "draugiškas", nėra. D

Momentas iš paskutiniųjų "draugiškų" rungtynių.

Leidžia Lietuvių Kultūriniam Reikalams Komisija, iliustruoja Būčys.